

РЕШЕНИЕ

№ 197

гр. Петрич, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Мая Банчева

при участието на секретаря Дияна Петкова
като разгледа докладваното от Мая Банчева Административно наказателно
дело № 20211230200620 по описа за 2021 година

I. ОБСТОЯТЕЛСТВА ПО ПРОИЗВОДСТВОТО

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „К.-СМ“ ООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Д-р А. З.“ № ***, представлявано от управителя Х. Г. С., срещу Наказателно постановление № 01 – 002036 от 09.07.2021 г., издадено от Директор на Дирекция „И.п.т.“ гр. Б., с което на основание чл. 416, ал. 5, вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ на дружеството жалбоподател, в качеството му на „работодател“, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2000.00 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление поради съществени нарушения от процесуален характер и нарушения на материалния закон. Твърди се, че посоченото в акта - лицето А. М. работи в стопанисвания от дружеството обект, не отговаря на обективната действителност, тъй като между същото лице и дружеството жалбоподател са били налице облигационни правоотношения. Излага се, че осъществяваната от лицето М. дейност не представлява престация на труд за дружеството, нито е имала характеристиките и съдържанието на трудов договор, същата произтича от сключен между страните Договор за повишаване на квалификацията по чл. 235 КТ, като взаимоотношенията им се уреждат от Закон за задълженията и договорите. Иска се

от съда, обжалваното наказателно постановление да бъде отменено изцяло.

В съдебно заседание, дружеството жалбоподател „К.-СМ“ ООД, редовно призовано, се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител. Същият поддържа жалбата, моли съда да отмени изцяло процесното Наказателно постановление, като сочи допълнителни основания. Претендира разноски.

Административно-наказващият орган, чрез процесуалния си представител, оспорва подадената жалба и моли съда да потвърди обжалваното НП, като правилно и законосъобразно. Претендират се разноски.

Териториално отделение – П. към Районна прокуратура – Б., редовно уведомени, не изпращат представител за участие по делото.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, подробно описани в протоколите от проведените съдебни заседания.

II. ФАКТИЧЕСКИ ИЗВОДИ

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното от фактическа страна :

Срещу дружеството жалбоподател е съставен АУАН № 01 – 002036 от 13.04.2021 г. за това, че при извършена проверка на 06.04.2021 г. около 12:40 часа от инспектори при Дирекция „И.т.“ - Б., проверка по работни места относно спазване разпоредбите на трудовото законодателство на обект – Ресторант „R. B.a.D.“, находящ се в гр. П., ул. „Б.“ № ***, експлоатиран от „К.-СМ“ ООД, гр. П. и извършена на 13.04.2021 г. проверка по документи на дружеството, е констатирано, че „К.-СМ“ ООД, гр. П., в качеството му на „работодател“ по смисъла на & I, т.1 от ДР на Кодекса на труда, на 06.04.2021 г. не е сключил писмен трудов договор с А. С. М., за предоставяната от него работна сила в експлоатираният от дружеството обект – Ресторант „R.B.a.D.“, находящ се в гр. П., ул. „Б.“ № ***.

Описаното нарушение се потвърждава от попълнената в хода на проверката по работни места писмена декларация от А. С. М., в която същият удостоверява извършване на трудова дейност от него към този момент при определено работно място, длъжност, работно време, почивни дни, почивки в работния ден и трудово възнаграждение, като е отразил началната дата, от която е започнал да предоставя работната си сила на дружеството „05.04.2021 г.“. След приключване на проверката по работни места дружеството е призовано по реда на чл. 45 от АПК за извършване на проверка по документи в Д „ИТ“ - гр. Б. с Призовка от 06.04.2021 г.

Част от изисканата с горепосочената Призовка вътрешно-фирмена документация на търговеца е представена в Д „ИТ“ - гр. Б. от законния представител на дружеството. Касателно правоотношението с А. С. М. не е представен писмен трудов договор за извършваната от лицето работа, не са направени и възражения, че такъв съществува. Извършена е служебна справка в регистъра на трудовите договори на ТД на НАП от

Информационната система на ИА „ГИТ“, при която е установено, че „К.-СМ“ ООД, гр. П. не е изпращал уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ за регистриране на трудов договор сключен с М. за полагания от него труд на 06.04.2021 г. Представен е Договор за повишаване на професионалната квалификация по чл. 325 от КТ от 05.04.2021 г., сключен между лицето А. М. и дружеството жалбоподател, като съгласно чл. 4, б. „а“ от същия договор, обучаващият се задължава да завърши обучението си и да повиши квалификацията си за готвач за срок от 10 дни. Няма данни между страните да има предходно съществуващо трудово правоотношение, по силата на което последните да встъпят в правоотношения по договор за повишаване на професионалната квалификация.

От извършените при проверките констатации проверяващите приели, че на 06.04.2021 г. лицето А. С. М. е полагало труд на работна площадка, осигурена от „К.-СМ“ ООД, гр. П., в определено от дружеството работно време, съобразно създадена от него организация на работа, под негов контрол, с негови средства и материали, като риска от извършваната работа е за дружеството, поради което са налице условия за съществуването на трудово правоотношение и за предоставяната от А. С. М. работна сила, следва с него да бъде сключен трудов договор в писмена форма, по силата на който страните - „К.-СМ“ ООД, гр. П. и А. С. М. да уредят правоотношенията между тях като трудови.

В резултат на констатациите при извършената проверка на 06.04.2021 г. в обекта, стопанисван от дружеството жалбоподател и извършената на 13.04.2021 г. проверка по документи, за предоставяната от М. работна сила в нарушение на разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от КТ, с Постановление с Изх. № 21020746/13.04.2022 г. е обявено трудово правоотношение между „К.-СМ“ ООД, гр. П. и А. С. М., за извършване на работа като „готвач“, в обект - Ресторант „R.V.a.D.“, находящ се в гр. П., ул. „Б.“ № ***, считано от 06.04.2021 г.

За описаното нарушение – че „К.-СМ“ ООД, гр. П., в качеството си на работодател по смисъла на & I, т.1 от ДР на Кодекса на труда, е извършил нарушение на трудовото законодателство, като на 06.04.2021 г. не е сключил писмен трудов договор с А. С. М., за предоставяната от него работна сила в експлоатирания от дружеството обект – Ресторант „R.V.a.D.“, находящ се в гр. П., ул. „Б.“ № ***, на 13.04.2021 г., в присъствието на свидетеля по акта М. Л. С. и управителя на „К.-СМ“ ООД, гр. П. – Х. Г. С., е съставен АУАН № 01 – 002036 в Д„ИТ“ - гр. Б., за нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

На 09.07.2021 г. въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното НП № 01 – 002036 на Директора на Дирекция „И.т.“, Б., с което за описаното в акта нарушение по чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ и на основание чл. 416, ал. 5 от КТ и във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ на дружеството жалбоподател е наложена имуществена санкция от 2 000.00 /две хиляди/ лева.

НП е връчено на управителя на дружеството жалбоподател Христо Георгиев С. на 21.07.2021 г., видно от заверено копие на транспортен етикет 710537322, в законоустановения срок е постъпила и разглежданата в настоящото производство жалба.

В проведени открити съдебни заседания, в качеството на свидетели са разпитани актосъставителят М. К. Ц., свидетелят по акта М. Л. С. и А. С. М..

Служителите на Д“ИТ“ гр. Б. свид.Ц. и свид.С. последователно изнасят, че при извършена проверка на 06.04.2021 г. около 12.40 часа в обект, стопанисван от дружеството жалбоподател - Ресторант „R.V.a.D.“, находящ се в гр. П., ул. „Б.“ № ***, в присъствието на управителя на дружеството, установили лицето А. М., който извършвал трудова дейност в кухнята на ресторанта, като свид.Ц. пояснява, че същото лице приготвяло „салата в кухнята сам и на около 20 метра встрани имаше и друг служител“. Всички служители в посещения обект били поканени да попълнят лично декларации по образец, като свид.С. твърди, че М. собственооръчно отразил, че работи за дружеството от 05.04.2021 г. на длъжност „готвач“, при определено работно време от 08.00 часа до 16.30 часа, с два почивни дни, определена почивка за хранене и уговорено трудово възнаграждение в размер на 650.00 лева. След извършена проверка по документи се установило, че за лицето А. М. не е представен писмен трудов договор, не е подавано заявление за регистриране на трудов договор за същото лице за полагания от него на 06.04.2021 г. труд, както и че преди това не е бил в трудови правоотношения с дружеството. В хода на проверката бил представен договор за повишаване на професионалната квалификация на основание чл. 325 от КТ, който според свид.Ц. бил свързан с прекратяване на трудово правоотношение, а чл. 234 от КТ регламентира договорите за повишаване на професионалната квалификация, като и двете свидетелки сочат, че е необходимо между страните по този вид договори да съществува предходно възникнало трудово правоотношение. И тъй като лицето А. М. предоставяло работна сила на дружеството жалбоподател в стопанисвания от него обект в определено от дружеството работно време, съобразно с организацията на работа, под негов контрол и с негови средства и материали, при спазване на определена трудова дисциплина и определено трудово правоотношение, е издадено и нарочно Постановление за съществуване на трудово правоотношение между „К.-СМ“ ООД, гр. П. и лицето А. С. М.. В резултат на констатациите на свидетелките, в качеството им на проверяващи обекта, стопанисван от дружеството жалбоподател, на последното е издаден АУАН за това, че за извършваната от страна на А. М. трудова дейност, работодателят не е сключил писмен трудов договор с работника. Свид.Ц. е категорична, че управителят на дружеството жалбоподател не е отрекъл, че лицето М. работи в обекта.

Свидетелят А. С. М. установява, че през месец април 2021 г. се явил на интервю за работа в стопанисвания от дружеството жалбоподател обект, като с управителя се договорили да премине първоначално обучение, което обучение продължило един ден – същият ден, в който била осъществена проверката на обекта от служителите на Д“ИТ“ гр. Б.. Свидетелят изнася, че преди процесното обучение е работил на длъжност „готвач“, като преди започване на работа в обекта, стопанисван от дружеството жалбоподател искал да се запознае с работния процес и в деня на обучението наблюдавал работата на „колегите“, но тъй като не му „харесва работата“ се отказал и не се върнал повече в обекта. Свид.М. твърди, че данните попълнени в декларацията по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ в деня на

проверката, лично той попълнил, като същите му били известни от предходно заемани сходни длъжности, продължава, че не помни кога е подписвал договор за повишаване на професионалната квалификация, както и че няма предоставен екземпляр от същия.

Горната фактическа обстановка се доказва по безспорен начин от събраните по делото писмени и гласни доказателства.

III. ПРАВНИ ИЗВОДИ

Имайки предвид направените фактически констатации, становищата на страните и приложимия закон, първоинстанционният съд прави следните правни изводи:

Относно допустимостта на жалбата

Жалбата, с която е сезиран съдът, е процесуално допустима. Същата е депозирана от лице, което има интерес от провеждането на настоящото производство, срещу акт, подлежащ на оспорване пред РС – П.. Спазен е и законоустановеният 7 - дневен срок, считано от датата на връчване на препис от НП.

Относно основателността на жалбата, съдът намира следното:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочени от жалбоподателя основания.

В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34 от ЗАНН, а наказателното постановление е било издадено в шестмесечния срок. Съставеният АУАН и издаденото НП са издадени в предвидената от закона писмена форма, като е спазена регламентираната процедура по тяхното връчване.

В АУАН и НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи, съгласно Търговския закон – име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания на чл. 42, ал. 1, т. 6 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗАНН, като се съобрази, че в казуса се касае за констатирано административно нарушение, осъществено от дружество.

Вмененото на жалбоподателя административно нарушение е описано надлежно в НП от фактическа страна, като административнонаказващият орган е посочил ясно и подробно в обстоятелствената част всичките му индивидуализиращи белези (време, място, авторство и обстоятелства, при които е извършено). Не е засегнато правото на защита на нарушителя и последният е имал пълната възможност да разбере за какво точно е ангажирана отговорността му – за допускане до работа на работник без да е сключен писмен трудов договор.

В този смисъл, възраженията изложени от дружеството жалбоподател за незаконосъобразност на обжалвания административен акт на основание допуснати

съществени процесуални нарушения, са несъстоятелни и неоснователни.

В конкретния случай, административнонаказателната отговорност на дружеството жалбоподател е ангажирана за това, че в качеството си на работодател, е извършил нарушение на трудовото законодателство, като на 06.04.2021 г. не е сключил писмен трудов договор с А. С. М., за предоставяната от него работна сила в експлоатирания от дружеството обект, като не се спори по делото, че между „К.-СМ“ ООД, гр. П. и лицето А. С. М. не е сключен трудов договор в предвидената от закона писмена форма. Спорният момент в настоящото производство е характерът на осъществяваната от М. дейност в обекта, стопанисван от дружеството жалбоподател в деня на проверката – 06.04.2021 г., респективно към онзи момент имало ли е дружеството качеството на „работодател“ по отношение на лицето.

В тази връзка, защитната теза на жалбоподателя се гради на обстоятелството, че между страните - „К.-СМ“ ООД, гр. П. и лицето А. С. М., е съществувало валидно облигационно правоотношение по силата на сключен между тях договор, наименован „Договор за повишаване на професионалната квалификация по чл. 325 от КТ“. Видно от представеното по делото копие от цитирания договор, е че има техническа грешка при изписването на правната норма, въз основа на която е сключен договора. В самото изложение на същия, е посочено, че договорът се сключва на основание чл. 235 от КТ – договор за повишаване на квалификацията. Запознавайки се със съдържанието на представения договор, съдът констатира, че същият съдържа уговорки касаещи изцяло отношения свързани с първоначално обучение, след провеждането на което, обучаващият се - А. М. да постъпи на длъжността, за която е обучаван в обучаващото дружество - „К.-СМ“ ООД, гр. П.. По своето същество коментираният договор притежава характеристиките на този по чл. 235 от КТ – договор за повишаване на квалификацията или за преквалификация може да се сключва и между работодател и лице, което се подготвя за работа при работодателя след завършване на обучението. За същия договор няма изискване за наличие на предходно възникнало трудово правоотношение, а напротив – договорът е предпоставка за възникването на такова.

Съдът намира обаче, че представеният от дружеството жалбоподател договор за повишаване на професионалната квалификация от 05.04.2021 г. е създаден единствено по повод извършената на 06.04.2021 г. проверка от служителите на Д“ИТ“ гр. Б. и целта му е да подкрепи защитната теза на жалбоподателя, поради което и същият не оборва административното обвинение.

От съвкупния анализ на събраните в хода на производството писмени и гласни доказателствени средства, по безспорен и категоричен начин се установява, че лицето М. е осъществявало трудова по своята същност дейност, а не твърдяната от жалбоподателя дейност, свързана с обучение. Това обстоятелство се потвърждава от показанията на проверяващите служители на Д“ИТ“ гр. Б. свид.Ц. и свид.С., които установяват, че М. е заварен да извършва работа, трудова дейност в кухнята на експлоатирания от дружеството жалбоподател обект, а според свид.Ц. М. е бил сам. Т.е. не е установено друго лице, което да го обучава, съгласно сочената причина за присъствието на М. в проверявания обект. Още

повече, че по делото липсват каквито и да е индиции, че към момента на проверката когато е констатирано, че лицето извършва работа, в обекта и по-конкретно в кухнята на ресторанта е присъствал главният готвач в дружеството С. А., по чийто методи е следвало да се обучава А. М., съгласно твърдения договор за повишаване на професионалната квалификация.

Все в коментирувания аспект, попълнените от М. данни в декларацията, касателно работно място, длъжност, работно време, почивни дни, почивки в работния ден и трудово възнаграждение, потвърждават факта, че е извършвал дейност, която по характера си е трудова и следва да бъде предмет на трудов договор, сключен преди започване на работа.

Не може да се приеме, че М. в деня на проверката не е осъществявал трудова дейност, а само се е запознавал с работата на „колегите“ и от дадените от лицето показания в съдебно заседание. Твърдените от свид.М. обстоятелства противоречат на останалия събран в хода на производството доказателствен материал, противоречат на установеното от проверяващите инспектори - свид.Ц. твърди, че лицето е приготвяло салата. Наведените факти досежно провеждано обучение по отношение на лицето А. М. противоречат и на житейската логика, доколкото самият свидетел (М.) установява, че има стаж като „готвач“, не е ясно кое обстоятелство е наложило същият да се обучава предварително за длъжността, с оглед, че трудовото законодателство предвижда и трудови договори със срок за изпитване, който срок може да се уговори в полза и на двете страни, срочни трудови договори и др., които да отговорят в най-голяма степен на нуждата от уреждане на съответните трудови правоотношения.

На следващо място, коментируваният договор за повишаване на професионалната квалификация не може да прикрие действителното наличие на трудови правоотношения между дружеството жалбоподател и А. С. М. и поради факта, че същият не е представен на проверяващите инспектори в деня на извършване на проверката - 06.04.2021 г., а седмица след това - на 13.04.2021 г., срок достатъчно дълъг, за да може жалбоподателят да организира защитата си.

И на края, от свидетелските показания на актосъставителя се установява, че в деня на проверката управителят на дружеството жалбоподател не се е противопоставил на факта, че М. е работил в стопанисвания от дружеството обект - „Той (законният представител на дружеството) не е казал, че лицето М. не работи там.“, доколкото е могъл да възрази, че лицето е на обучение.

От всичко изложено, по категоричен и безспорен начин се установи, че към датата на извършване на проверката по работни места 06.04.2021 г. от инспектори при Д„ИТ“ - Б., дружеството жалбоподател е имало качеството на работодател по смисъла на КТ и е извършил нарушение на трудовото законодателство, като на 06.04.2021 г. не е сключил писмен трудов договор с А. С. М., за предоставяната от него работна сила в експлоатирувания от дружеството обект – Ресторант „R. V.a.D.“, находящ се в гр. П., ул. „Б.“ № ***. Преди допускането на лицето до работа, работодателят е следвало да изпълни задължението си по чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Поради непредставяне на Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда от ТД на НАП, е извършена

служебна такава в Информационната система на ИА „ГИТ“, при която е установено, че „К.-СМ“ ООД, гр. П. не е изпращал уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ за регистриране на трудов договор сключен с М. за полагания от него труд на 06.04.2021 г.

При така установеното, съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна страна административното нарушение на чл. 62, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ, като на посочената в акта за нарушение и НП дата, място и време, в качеството на работодател по смисъла на §.1, т.1 от ДР към Кодекса на труда, е извършил нарушение на трудовото законодателство, като на 06.04.2021 г. не е сключил писмен трудов договор с А. С. М., за предоставяната от него работна сила в експлоатирания от дружеството обект – Ресторант „R. B. a.D.“, находящ се в гр. П., ул. „Б.“ № ***.

По отношение на субективната съставомерност на деянието, съдът не дължи произнасяне, тъй като нарушителят е юридическо лице, а отговорността на юридическите лица е обективна.

Ето защо, административнонаказателната отговорност на „К.-СМ“ ООД, гр. П. е законосъобразно ангажирана на основание чл. 414, ал. 3 от КТ.

При индивидуализацията на административното наказание за извършеното нарушение, на дружеството жалбоподател е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева, като наказващият орган не е изложил мотиви за определяне на санкцията в посочения размер. В казуса съдът не отчете наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства, които да обуславят индивидуализиране на санкцията в размер над минимално предвидения, същевременно, следва да бъдат отчетени като смекчаващи отговорността обстоятелства фактът, че се касае за първо административно нарушение на дружеството-жалбоподател. С оглед посоченото, съдът счита, че определянето на имуществената санкция в предвидения в разпоредбата на [чл. 414, ал. 3 КТ](#) минимален размер от 1500 лева би довело до постигане целите на наказанието по [чл. 12 ЗАНН](#). По изложените съображения, атакуваното НП следва да се измени в санкционната си част, като наложената имуществена санкция следва да бъде намалена от 2000 лева на 1500 лева.

Предвид императивната разпоредба на [чл. 415в, ал. 2](#), вр. [чл. 62, ал. 1 от КТ](#) в случая не може да се обсъжда хипотезата на "маловажност" на извършеното административно нарушение.

С оглед крайния изход на спора и направеното от юрисконсулта на въззиваемата страна искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като взе предвид фактическата и правната сложност на случая, съдът прецени, че жалбоподателят следва да бъде осъден на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143 от АПК да заплати на Дирекция „И.т.“ гр. Б., юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 /сто и петдесет/ лева, определено съгласно чл. 144 от АПК във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 01 – 002036 от 09.07.2021 г., издадено от Директор на Дирекция „И.т.“ гр. Б., с което на „К.-СМ“ ООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Д-р А. З.“ № ***, представлявано от управителя Х. Г. С., на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекса на труда и във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда е наложена имуществена санкция в размер на 2 000.00 /две хиляди/ лева за нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда, като **НАМАЛЯВА** размера на наложената имуществена санкция в размер на 1500.00 /хиляда и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА „К.-СМ“ ООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. П., ул. „Д-р А.З.“ № ***, представлявано от управителя Х.Г. С., да заплати на Дирекция „И.т.“ гр. Б., сумата от 150.00 /сто и петдесет/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване по касационен ред по реда на АПК, пред Административен съд - Б., в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____